

przywozu oraz handlu zwierzętami, które pochodzą z innego państwa członkowskiego i są objęte załącznikami B, C lub D do rozporządzenia lub też nie zostały wymienione w tym rozporządzeniu, nie jest uzasadniony, jeżeli ssaki te mogą być utrzymywane w tym państwie członkowskim na podstawie przepisów prawnych, które są zarazem zgodne z przepisami rozporządzenia?

- 2) Czy art. 30 traktatu WE lub rozporządzenie nr 338/97 stoi na przeszkodzie ustanowieniu przez państwo członkowskie przepisów zakazujących, na podstawie obowiązujących w tym państwie przepisów prawnych dotyczących ochrony zwierząt, wszelkiego wykorzystania handlowego innych gatunków niż gatunki wyraźnie wymienione w tych przepisach krajowych, jeżeli cel ochrony tych gatunków może zostać osiągnięty również — jak to zostało określone w art. 30 traktatu WE — w drodze działań w mniejszym stopniu ograniczających wewnątrzspółnotową wymianę handlową?

(¹) Dz.U. 1997 L 61, str. 1.

europejskich filmów kinematograficznych i filmów telewizyjnych?

- 2) W razie udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi twierdzącej: czy krajowy środek, który oprócz wprowadzenia obowiązku prefinansowania, o którym mowa powyżej, przewiduje, że 60 % tego obowiązkowego finansowania przeznaczone ma być na utwory, których językiem oryginału jest hiszpański, jest zgodny z wyżej wspomnianą dyrektywą i z art. 12 WE, w związku z innymi szczególnymi unormowaniami, do których to ostatnie postanowienie się odnosi?
- 3) Czy obowiązek nałożony przez środek krajowy na operatorów telewizyjnych polegający na tym, że ci ostatni muszą przeznaczyć procent ich przychodów operacyjnych na prefinansowanie filmów kinematograficznych, gdzie 60 % tej kwoty musi być w szczególności przeznaczone na filmy, których językiem oryginału jest hiszpański, głównie produkowane przez hiszpański przemysł filmowy, stanowi pomoc państwa na rzecz tego przemysłu w rozumieniu art. 87 WE?

(¹) Dz.U. L 298, str. 23.

(²) Dz.U. L 202, str. 60.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 3 maja 2007 r. — UTECA (Unión de Televisiones Comerciales Asociadas) przeciwko Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Ente Público RTVE i Administración del Estado

(Sprawa C-222/07)

(2007/C 155/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: UTECA (Unión de Televisiones Comerciales Asociadas)

Strona pozwana: Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Ente Público RTVE i Administración del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy Rady 89/552/EWG (¹) z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej, zmienionej przez dyrektywę 97/36/WE (²) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. pozwala państwom członkowskim nałożyć na operatorów telewizyjnych obowiązek przeznaczania procentu przychodu operacyjnego na prefinansowanie

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-224/07)

(2007/C 155/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: N. Yerrell i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei) (¹), Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 33 tej dyrektywy.

Ewentualnie:

stwierdzenie, że nie informując Komisji o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei), Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 33 tej dyrektywy.

— Obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/49/WE upłynął dnia 30 kwietnia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 164, str. 44 i sprostowanie, Dz.U. L 220, str. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 7 maja 2007 r. — Flughafen Köln/Bonn GmbH przeciwko Hauptzollamt Köln

(Sprawa C-226/07)

(2007/C 155/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Flughafen Köln/Bonn GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Köln

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (¹) należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo, które używało opodatkowanego oleju gazowego z pozycji 2710 Nomenklatury Scalonej w celu produkcji energii elektrycznej i złożyło wniosek

o zwrot podatku, może powołać się bezpośrednio na ten przepis?

(¹) Dz.U. L 283, str. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Paris (Francja) w dniu 9 maja 2007 r. — Diana Mayeur przeciwko Ministère de la santé et des solidarités

(Sprawa C-229/07)

(2007/C 155/29)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Diana Mayeur

Strona pozwana: Ministère de la santé et des solidarités

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 23 dyrektywy 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. (¹) pozwalają obywatelowi państwa trzeciego będącemu małżonkiem obywatela wspólnotowego powoływać się na przepisy wspólnotowe dotyczące wzajemnego uznawania dyplomów oraz swobody przedsiębiorczości i czy zobowiązują właściwe organy państwa członkowskiego, w którym złożony został wniosek o zezwolenie na wykonywanie zawodu regulowanego do tego, by wzięły pod uwagę wszystkie dyplomy, świadectwa i inne dokumenty, nawet jeżeli zostały wydane poza Unią Europejską, o ile zostały przynajmniej uznane w innym państwie członkowskim, jak również mające znaczenie dla sprawy doświadczenie wnioskodawcy oraz dokonały porównania kompetencji potwierdzonych tymi dokumentami i tym doświadczeniem z jednej strony oraz wiedzy i kwalifikacji wymaganych ustawodawstwem krajowym z drugiej strony?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, str. 77 oraz sprostowania: Dz.U. L 229, str. 35 i Dz.U. z 2005, L 197, str. 34).